

att der underhållsskyldigheten af väg redan är eller framdeles blir, efter gemensam öfverenskommelse inför häradsrätten, på hemmanen till underhåll indelad, skall det, då derom annorlunda ej öfverenskommit, åligga kronobetjeningen att emot ersättning af väghållningsskyldige och på enskild delegares anmodan, syna vägen och tillhålla den försumlige, bättra de dervid anmärkta bristfälligheter.

Stockholm den 24 Januari 1872.

C. F. Appeltofft.

N:o 53.

Af Herr P. Nilsson från Christianstads län: Angående ändring i 23 § af Kongl. Förordningen den 21 Mars 1872 om kyrkostämma m. m.

Enligt föreskrift i 23 § af Kongl. förordningen den 21 Mars 1862 om kyrkostämma m. m., är kyrkoherde, eller den hans embete förestår, sjelfskrifven ordförande i kyrko- och skolråd.

Någon giltig grund, hvarför en bestärd person skall vara ordförande i en kommunal representation, torde emellertid svårligen kunna anföras, ty der ingen lämpligare person till ordförandeskapet finnes än presten, blir denne sannolikt dertill vald, och i de fall, der någon lämpligare finnes, lägger stadgandet hinder i vägen för dennes val. Men då dels ordförandebefattningens natur lägger en viss makt i dess innehafvares hand, dels prestens samhällsställning gör, att det ofta kan vara förenadt med obehag för hans församlingsboar att motsätta sig de förslag, han kan vilja genomföra, äfven då de kunna vara mindre nyttiga, så kan prestens sjelfskrifna ordförandeskap till och med verka skadligt. Man tror sig också temligen allmänt hafva gjort den erfarenhet, att presterskapet visat en nog stark böjelse

Bih. till Riksd. Prot. 1872. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 4 Häft.

att i folkskolan befördra religionsundervisningen på den allmänna medborgerliga bildningens bekostnad. Så framt derföre folkskolan skall kunna utvecklas till hvad hon är ämnad att blifva — en anstalt för bibringande af sannt medborgerlig bildning — så är det af stor vigt, att ofvanberörda stadgande upphäfves. Jag föreslår alltså,

att ifrågavarande § måtte varda så ändrad, att kyrko- och skolråd erhålla full frihet att sjelfva välja sin ordförande.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1872.

Per Nilsson,
från Cristianstads län.

N:o 54.

Af Herr L. Öhlin: angående pension åt Kapitenen i arméen Carl Ekenstjerna.

I allmänhet hyllande den satsen att sparsamhet med Statens medel är en oeftergiffig pligt för hvarje god medborgare, icke minst för representanten, vill jag dock icke drifva denna sats derhän, att Staten icke skall tillse att allt åt densamma lemnadt arbete och all i dess tjänst offrad möda får behörig vedergällning. Jag tvekar således icke att föreslå pension åt en f. d. tjänsteman, som genom sitt i det allmännas tjänst ådagalagda nit och oförtrutna verksamhet gjort sig deraf förtjent.

I denna kategori befinner sig Kapitenen i arméen, Carl Ekenstjerna, som, enligt intyg, på ett förtjenstfullt och gagnande sätt, skött de befatningar han haft